

Historie PCI

(overgenomen uit een folder van het bisdom Breda)

De caritasinstelling is eind 19de eeuw ontstaan als parochiaal armbestuur met als enige doelstelling financiële hulp te verlenen aan eigen parochianen. In 1965 werd de doelstelling van het armbestuur uitgebreid met steun aan katholieke welzijnsorganisaties, bewustmaking van en steun aan de Derde Wereld. De naam van het armbestuur veranderde toen in parochiële Caritasinstelling. In de 80tiger jaren nam de aandacht voor maatschappelijke ontwikkelingen toe in de kerk.

In 1987 deed het begrip 'diaconie' zijn intrede. Diaconie werd gedefinieerd als 'allerlei manieren waarop groepen van christenen (waaronder parochies) zich solidariseren met mensen in nood of werken aan het oplossen van maatschappelijke problemen'. Door deze ontwikkeling ontstonden in sommige parochies werkgroepen diaconie en kerk en samenleving. Dit mondde in 1991 uit in een herziene versie van het reglement voor caritasinstelling. Aan haar doelstelling werd de samenwerking met de parochiële beleidsorganen en diaconale werkgroepen toegevoegd.

De Caritasinstelling werkt vanuit een christelijke inspiratie. Naar het voorbeeld van Jezus streeft zij naar een samenleving, die met name oog en hart heeft voor de kwetsbare mens. Om haar doel te realiseren ontplooit de Caritasinstelling activiteiten die de solidariteit tussen mensen ver weg en dichtbij versterken. Zij is verder attent op ontwikkelingen in de samenleving, waardoor groepen mensen buiten de boot dreigen te vallen.

In de praktijk is een caritasinstelling op allerlei manieren actief, zoals o.a.:

- ≈ deelname aan landelijke campagnes van bijvoorbeeld Solidaridad, Vredesweek, enz.
- ≈ medewerking aan regionale of stedelijke activiteiten rond bijvoorbeeld armoede, maatschappelijke opvang, enz.
- ≈ maandelijkse collecten in parochies
- ≈ (financiële) hulp aan personen en gezinnen in een acute noodsituatie